

اوپساع جهان و راه حل معضلات افغانستان

اوپساع جهان:

چهره جهان با سرعت در حال تغییر است. قانون جنگل کرسی عدالت را در قصرها اشغال کرده. معادله زور و حق یک لنگه شده. زر چشمان حق و انصاف را کور کرده. ملیون ها انسان بخاطر زر کشته شده میروند. دکتاتوری دسته جمعی اتومی، رهبری و حاکمیت ملل جهان را در وجود شورای امنیت همچنان در انحصار مطلق خود گرفته و راه اصلاحات و ریفورم های دیموکراتیک را در سازمان ملل متعدد سد نموده. دست و پای دیموکراسی در سازمان ملل قطع شده، بدنه بی حرکت آنرا مجمع عمومی نام نهاده اند که سال یک مرتبه جلسه مینمایند و بر اوپساع جهان و احوال بشریت تبصره و تأسف مینمایند. کار و عمل تأمین صلح، انصاف و عدالت و رهایی مظلوم از چنگ ظالم در جهان از دست شان ساخته نیست. همه پالیسی های جهانی دور منافع قدرت های اتومی جهان میچرخد. اکثریت مردم و کشور های جهان که به اتوم ندارند یک نماینده دائمی با حق ویتو هم در شورای امنیت ندارند. بازی های افتقاء امیز، تهدید، تخویف، دسیسه، انکار از حقایق و تحریک اختلافات، دشمنی ها، جنگها و مداخله در امور دیگر کشور ها جزء فرهنگ سیاست جهانی شده است. از آزادی، عدالت، دیموکراسی و حقوق بشر بحیث شعار و روپوش در دسایس، تجاوزات و جنگ ها استفاده میشود. شبکات استخبارات فرعونی در تارو پود جوامع بشری و در دستگاه دولت ها رخنه کرده، غیر مستقیم بر کشور ها حکومت میکند. انتقال استثمار کشور های استعماری کمر کشورهای ضعیف و عقب مانده اما ثروتمند جهان را خم کرده است. مردمان همین کشورهای غنی زیرخط فقر زندگی مینمایند. افغانستان هم در دام و تهلکه زور و زر گیرمانده، تلفات و قربانی های بیجا و بی هدف بر مردم ما تحمیل شده و میشود. رهایی مردم و کشور ما از چنگ و جنگ تروریزم رهبری شده و ضد تروریزم بعيد به نظر میرسد. گروه های انتحاری تحت قومانده تروریزم

رهبری شده خودها را انفجار میدهند و مردم را هم به قتل میرسانند. مجرمان و جنایت کاران اصلی و حرفوی انتحاری که اطفال، نوجوانان و افراد محتاج به زندگانی را در ازاء کلید جنت و در بدل پول برای حملات انتحاری مغزشویی، پیچکاری و آماده میسازند در امنیت عام و تام بسر میبرند. هیچ کس در فکر دست گیری آنها نیست. مگز ها از همه قاره های جهان در اطراف ذخایر شیرین انرژی و ثروت های زیر زمینی در آسیا و افريقا جمع شده وز و میکنند. مکروب و ویروس های جنگ را در این دو قاره جهان منتقال داده اتش جنگها را شعله ورساخته اند و ازان بهره برداری سیاسی و اقتصادی مینمایند.

درجahan امروز قوانین جنگ حکم‌رمایی مینماید. هیچ کس و هیچ کشور مسئولیت حقوقی و قانونی ندارد. سرمایه داران بزرگ و کشور های قوی و نیرومند جهان روی خصلت کسبی، خودخواهی و منافع شخصی شان، نان و دارایی های انسان ها و کشور های ضعیف و ناتوان را غرض ازدیاد، تراکم و انحصار سرمایه های شان غصب و به یغما میبرند. حتی بالای کره زیبا و زندگی آفرین زمین، این مادر طبیعی انسانها، همه مخلوقات زنده و نباتات هم رحم نکردند و نمیکنند. محیط زیست را با خاطر کسب سرمایه های شخصی شان تخریب و الوده ساخته و میسازند. که شرایط زندگی را در کره زمین روز تا روز تنگ تر ساخته میروند. منابع و ذخایر سرشار ثروت های طبیعی را با اسراف استخراج و بمصرف میرسانند در فکر نسلهای اینده جهان نیستند و چیزی برای آنها باقی نمی گذارند. سلاحهای پیشرفته کشtar دسته جمعی بخصوص بمهای مخرب اتومی، هایدروجنی و راکت های قاره پیما را به پیمانه وسیع تولید و در زراد خانه های شان آنبار و ذخیره کرده به اطفال شان بمیراث میگذارند. کی تضمین میکند که در اینده، روزی ازان ها بحیث سلاح کارتونیک اطفال استفاده نخواهد شد. بشریت یک بار استعمال بم اتوم را تجربه کرده. هولناک و فاجعه امیز است. تر و خشک را یکسان میسوزاند. زندگی مردمان اتوم زده و نسلهای اینده شانرا با رنج و مثبت مبتلا ساخته است. استعمال بار دوم بم اتوم شرایط زندگی را در کره زمین بکلی از بین میبرد. باید همه بم های کشtar های جمعی محو

و نابو شوند. اما این کار را نمیکنند بخاطریکه آنرا بنفع حاکمیت دیکتاتوری شان نمیدانند.

حادثه ۱۱ سپتامبر نقطه عطف در تاریخ بشریت محسوب میشود که بزرگترین ضربه را

چند نفر تروریست برپیکر امنیتی و استخباراتی بزرگترین قدرت نظامی و استخباراتی

جهان، ایالات متحده امریکا وارد نمودند و با مهارت معجزه اسا توanstند چهار فروند

طیارات شرکت هواپیمایی را همزمان از میدان هواپیمایی اختطاف و به مقاصد تروریستی شان در

نیویارک و واشنگتن بکاربردند و دو برج عمارت تجارت جهانی را از تهداب تا انتهای تخریب

و منهم ساختند که موقف ابر قدرت امریکا را زیر سوال برد. وسعت فروپاشی

برج‌های مذکور با عث سردرگمی هفت‌صد مهندس ساختمانی امریکا گردیده. مهندسین

مذکور در اظهارات ویدویی شان در انقره نت رویداد انها مرکز تجارت جهانی را

یک "ویران سازی کنترول شده" ارزیابی کرده و تقاضای مجدد تحقیق حادثه تخریب

umarat را نموده اند.

اما طفیان خشم دولت مردان آنوقت امریکا، افغانستان را هدف حمله نظامی قرارداد. که

تا امروز افغانستان درخون و آتش غصب دولت امریکا و جنگ تروریزم و ضدتروریزم

میسوزد. در حالیکه هیچ افغانی در جمله ترورستان در حادثه ی مذکور شرکت نداشت.

آقای بوش حادثه ۱۱ سپتامبر را جنگ صلیبی اعلام کرد. امریکا بحیث یگانه ابر قدرت

جهان اجندای نظم نوین جهانی خود را به جهانیان اعلام نمود. حکومت غیر مرئی و جمیعت

سری امریکا که بیش از یک قرن قدرت را در عقب پرده در دست داشت و دارد در

وجود جناح محافظه کار نوین (نیو کانزر ویتیف) یک بخش آن در روی صحنه برآمده که

از ائتلاف صیهونیست ها و انساب فراعنه مصر قدیم تشکیل گردیده که قدرت سیاسی،

اقتصادی، نظامی، استخباراتی، نشراتی و تبلیغاتی وسائل ارتباطات جمعی را در امریکا و

بعضی کشورهای دیگر و جهان در کنترول و انصصار خود گرفته اند.

قرار اسناد ویدویی که تحت عنوان (The arrivals) که شامل . ۱۲ بخش ویدیویی میباشد.

در صفحه اینترنتی یوتیوب (Youtube) بعرض نمایش گذاشته شده است، این حقیقت را

مبرهن ساخته ، که کنترول جهان امروز در بخش های سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، نظامی، استخباراتی، تبلیغاتی و رسانه های طبا عتی و الکترونیکی با اکثریت فیضی در انحصار همین نیرو های مؤتلفه صیهونست ها و انساب فرعنه میباشد. که یکی از عالیم مشخصه بنیاد صیهونیزم و فرعنه عبارت از علامه مثلث که در بین آن یک چشم دیده میشود و با نشان سه مثلث بیرق اسرائیل شباهت دارد و همین مثلث یک چشمی در نشان دالر نوت امریکا نیز منقوش میباشد، مبین این حقیقت است که ائتلاف فرعنه و صیهونیزم جهان را از یک چشم نگاه میکند. بعد از آزادی امریکا بحیث مقدار ترین بنیاد و جمیعت سری (کومنت غیر مرئی) در امریکا تشکیل گردیده که امروز خاندان جورج بوش در صدر فعالیین آن قرار دارند، که آجند بنیاد ائتلافی شانرا در چوکات "نظم نوین جهانی" بالای افغانستان و عراق که غنی ترین و ثروتمندترین کشور دست ناخورده منطقه میباشدند تطبیق و عملی نمود. و صد ها هزار انسان مظلوم را به کام مرگ فروبرد. که همین بنیاد از جمله حامیایی درجه اول دولت اسرائیل است و زور وزر جزء عقیده و اهداف ستراتژیک شان میباشد.

قوای نظامی امریکا هزارها کیلومتر دورتر، میخواهد امنیت امریکا را در افغانستان تأمین نماید. بن لادن هیروی حادثه ۱۱ سپتامبر بخاطری خود را پنهان کرده و دستگیر شده نمیتواند که با کنار رفتن وی از صحنه نقش القاعده و درآمده تروریزم نیز خاتمه میابد. رقبای جهانی و منطقوی امریکا هم، امنیت کشور های شانرا در آدامه جنگ تروریزم با امریکا در افغانستان میدانند. تلاش دارند حضور نظامی امریکا را در افغانستان دوامدار تر سازند تا امریکا و ناتو در این جنگ فرسایشی انقدر ضعیف شوند که فکر اشغال دیگر کشور ها را از برنامه های پیش روی شان حذف و سرانجام افغانستان را ترک نمایند. این کشمکش های خونین جهانی و منطقوی در افغانستان امنیت، صلح، زندگی، استقلال، آزادی، حاکمیت ملی و تمامیت ارضی مردم و کشور ما را بمخاطره انداخته است. و زمینه را برای چور و چپاول آن ثروت های زیر زمینی و معادن افغانستان مهیا ساخته که بصورت

فوری و عاجل قابل استخراج میباشد.

در چنین اوضاع و احوال جهانی و منطقوی افغانها چه کرده میتوانند؟

اوضاع داخلی افغانستان از چه قرار است.

بیش از سی سال میشود که افغانها در جنگ و کشتار گرفتار هستند. تا هنوز علیه یکدیگر دندان خایی میکنند. استعمار جهانی و منطقوی دو اصل استعماری را بالای جامعه ما تحمیل کرد. ۱. ترویج فساد، رشوت و اختلاس. ۲. تحریک اختلافات و تشید تفرقه، نفاق و دشمنی در بین مردم وبخصوص در بین قشر های تعلیم یافته و روشنفکر افغانستان. هدف این دو اصل جلوگیری از وحدت ملی و ایجاد قشر نوکر صفت استعمار میباشد. تازمانیکه افغانستان تحت اشغال است نه فساد اداری، رشوت و اختلاس فروکش میکند و نه وحدت ملی جامعه عمل میپوشد. زیرا جامعه ایکه در رشوت، اختلاس، نفاق و تفرقه آغشته و مبتلا باشد. استعماریون میتوانند به آسانی بالای آن جامعه حکومت نمایند.

نفاق و دشمنی ها در لباس دین و مذهب، قوم و نژاد، اقلیت و اکثریت سمت و لسان دامن زده میشود. نظام سیاسی و قوانین کشور طوری طرح ریزی گردیده که همه زمینه ها و راه های وحدت ملی را باریکtro تاریکتر ساخته است.

با تأسیف که همه جناح های در گیر در فعالیت های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و جنگی در سه دهه اخیر بدرجات مختلف مرتكب اشتباهات شده اند که بعضی اعضاء و افراد شان بحیث مجرمین جنگی نیز قلمداد شده است. اشتباهات و جنایات هر شخص و گروه ثبت تاریخ شده که با انکار و تبلیغات نه کم و نه زیاد شده میتواند. در حال حاضر هم، اشتباهات و جنایات زیر چطر قوای خارجی ادامه دارد. آقای کرزی همین قاتلان دیروز و امروز را برادران آزرده خاطر اعلام مینماید. برای شان کرنش میکند که بیایید که با هم اتحاد کنیم همه امتیازات بشمول سهم بیشتر در دولت بشما داده خواهد شد. آقای کرزی نمیداند که در عقب این برادران آزرده خاطر کدام جنایت کاران حرفوی و دشمنان خارجی افغانستان موضع گرفته، قومانده و رهبری شان در دست کدام شبکات

استخبارات نظامی میباشد. آیا با امتیاز دادن به گروه های افراطی مذهبی و بیاده های شطرنج نظامی تروریزم، میتوان افغانستان را از شر تروریزم صادر شده از پاکستان نجات داد. در حالیکه تنظیم، اداره، رهبری، جلب و جذب، تربیه، مراکز قوماند و سوق الجیشی تروریزم در پاکستان دست ناخورده باقی مانده است. که هرآن میتواند ماشین تروریزم را فعال ساخته و به افغانستان، هندوستان، روسیه، عراق و یمن که در گذشته ها در سیاست جهانی موضع هماهنگ و مشترک داشتند صادر نماید. تا زمانیکه رهبری، اداره، مراکز و پایگاهای تربیه و سوق الجیشی تروریزم در پاکستان بسته و از بین برداشته نشود، امنیت افغانستان، هندوستان، روسیه، عراق و یمن از خطرات تروریزم مصئون نخواهد ماند. این امر تصادفی هم نیست. تروریزم یعنی پاکستان است که امنیت این پنج کشور را بمخاطره انداخته و میاندازد. مردم افغانستان آنها را بارها امتحان کرده و چهره های شان را خوب می شناسند. جهانیان هم دولت آنها را تا آخرین لحظات سقوط شان برسمیت شناختند. مردم افغانستان همه چیز ها را خوب میدانند و آقای کرزی مغایر خواست و اراده مردم با مسایل ملی افغانستان معامله نماید. آقای کرزی فراموش کرده که با تشکیل حکومت مجاهدین در افغانستان امریکا افغانستان را فراموش کرد و سرنوشت افغانستان را به پاکستان واگذار کرد و پاکستان توانست از طریق مليشای خود تحت نام طالبان و تسلیمی بدون مقاومت مجاهدین، افغانستان را اشغال کرد که از جمله تاریکترین دوره تاریخ افغانستان بشمار میاید. حال در استانه خروج عساکر امریکا و ناتو از افغانستان عین اشتباهات بار دیگر تکرار میشود. آقای کرزی و دولت اش به سطح ملی و بین المللی بکلی بی اعتبار شده است.

قبل از سقوط دولت آقای کرزی و خروج عساکر امریکا و ناتو از افغانستان باز هم حاکمیت افغانستان به افراطیون مذهبی، این دست پرورده های پاکستان واگذار میشود. و پاکستان در عقب پرده بالای افغانستان حکومت خواهد کرد. چنانچه در دوره حاکمیت طالبان این کار را کرد. با چنین برنامه ها جنگها در افغانستان ادامه پیدا میکند.

در این روز ها اخبار خروج عساکر امریکا از یکطرف و نشر خبر ایجاد سه پایگاه نظامی امریکا در افغانستان از جانب دیگر شنیده میشود. این تناقض گویی مردم را نگران و بهت زده ساخته که بالاخره سرنوشت افغانستان بکجا خواهد انجامید. علایم فعلی نشان میدهد که امریکا و ناتو در سال ۱۴۰۲ از افغانستان خارج میشوند. اگر در مدت چهارسال آینده اوضاع به نفع امریکا و ناتو در افغانستان، پاکستان و منطقه تغیر نکند.

اگر واقعاً امریکا عساکر خودرا از افغانستان خارج میسازد و قصد ایجاد پایگاه نظامی را در افغانستان ندارد. بهترین راه برای امریکا اینست که حاکمیت افغانستان را به خود مردم افغانستان واگذار نماید هم صلح در افغانستان تأمین میشود وهم دوستی ستراتژیک امریکا و افغانستان با قوت خود باقی میماند. در غیرآن برنامه ائتلافی آقای کرزی با گروهای افراطی مذهبی زمینه بحران جدید و جنگهای استخبارات منطقوی و جهانی را در وجود گروههای وابسته داخلی بار دیگر فراهم میسازد. و جنگهای داخلی با خاطر کسب قدرت شعله ور میشود. که جنگهای مذکور به کشورهای همسایه و سایر کشورها هم. گسترش خواهد یافت. این راهیست که آقای کرزی و دولت اش انتخاب کرده است.

اما اگر از نگاه و نقطه نظر مصالح و منافع ملی حل قضایای کشور خود را ارزیابی نماییم نه از دیدگاه حفظ قدرت، تمایلات قومی و نژادی، عقده ها و انتقام جویی ها، به تصامیم جمعی بهتر و معقول تر و همگانی تر به نتیجه میرسیم. بهترین راه حل بحران افغانستان فرآخوان و دعوت جرگه سراسری عفو عمومی، اشتی ملی و قطع جنگ میباشد که در آن اعضای لویه جرگه، همه جناحهای سیاسی، قومی، مذهبی و جنگی از قبیل گروه طالبان، هفت تنظیم جهادی سنی مذهب، هشت تنظیم شیعیه مذهب، حزب دیموکراتیک خلق افغانستان، جبهه متحد ملی و سایر احزاب و سازمانهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی، دانشمندان، حقوق دانان و قضات برجسته، نمایندگان جوانان و زنان کشور در یک کنفرانس ملی دعوت شوند. هدف این گردهما ی را عفو عمومی و همگانی، اشتی ملی، قطع جنگ و تطبیق دیموکراسی شفاف به اساس رأی ازاد، مستقیم و سری مردم تشکیل

میدهدکه درآن ارگا نهایی دولتی، رهبران مذهبی و قومی دخالت ننمایند. چنین توافقات در گرد همایی ملی به دشمنی های گذشته خاتمه میبخشد و يك فصل نوین را در تفاهمنگ الفانی، اتحاد و وحدت ملی افغانستان باز مینماید. و زمینه را برای انتقال از فرهنگ جنگ به فرهنگ راه حل های سیاسی و انتخاباتی فراهم میسازد. هر شخص و هر جبهه ایکه در انتخابات برنده شود دیگران باید آنرا قبول و اطاعت نمایند و در جبهه مخالف نقش شانرا ادا نمایند و برای انتخابات آینده آمادگی بگیرند. وقتیکه عفو عمومی اعلام شود هر فرد افغانستان مکلف است آنرا قبول و رعایت نماید و از تخریبات یکدیگر دست بردارند. اگر بعضی افراد و حلقات معلوم الحال و انتقام جو فیصله های جرگه عمومی را نپذیرند و در صف دشمنان افغانستان به تخریبات خود ادامه بدهند یکجا با دشمنان افغانستان وقتاً فوقتاً اختلافات و دشمنی هارا دامن و پکه خواهند زد که در نهایت مردم مظلوم افغانستان کفاره آنرا برای سالیان متمادی خواهند پرداخت. که جلوان در اول مرحله باید گرفته شود. باهمه اشتباهات که همه مرتکب شده اند و یا هر کس به هر عقیده ایکه هست حتی عالیترین محکمه نمیتواند حقوق شهروندی آنها را صلب نماید. بنابراین عفو عمومی و اشتی ملی يك ضرورت مبرم اسلامی، ملی و تاریخي میباشد که کشور ما را از پرتاب سقوط و تجزیه نجات میدهد. وحدت ملی، استقلال، آزادی و حاکمیت ملی افغانستان را اعاده و تضمین مینماید.

اما حقوق افراد را به استثنای خود شان هیچ کس و مقام دیگری عفو کرده نمیتواند. بنابراین برای اعاده حقوق افراد باید يك محکمه خاص ساخته شود تا چنین دعاوی را حل و فصل نمایند. این فرآخوان عفو عمومی و اشتی ملی را کدام مرجع سازمان داده میتواند؟ شخصیت ها، سازمان ها و دولت های ملی چنین جرگه های ملی را دعوت نموده و سازمان میدهند.

همو طنان گرامی، اگر شما هم پیشنهاد فوق را به حال و احوال مردم و کشور مان در شرایط کنونی مفید و مؤثر میدانید، بیایید که برای تحقق عفو عمومی و اشتی ملی مشترکاً

کار و مبارزه نماییم. امید میروند که از ابتکارات و همکاری‌های تان در برگزاری چنین گردهمایی ملی دریغ نفرمایید. تا به لطف و مرحمت خداوند فضای دوستی و برادری و اخوت اسلامی در جامعه اسلامی افغانستان دوباره اعاده، مستقر و برقرار شود. و همه مردم ما در فضای آشتی، صلح و آرامش زندگی نمایند و از ثروت و دارایی‌های طبیعی که خداوند بما ارزانی نموده از آنها حفاظت و حراست نموده، در راه پیشرفت و ترقی کشور و رفاه و آسا یش مردم خود مشترکن آنرا بکار انداخته و از آن استفاده نماییم.

ما نسل کهن چه مذهبی و چه سکولار مرتكب اشتباهات زیاد شده ایم. مغزهای ما پُر از تخیلات خودخواهی، قدرت طلبی، منافع شخصی، عقده‌ها و انتقام جویی‌ها میباشد که ما نتوانسته ایم مسایل ملی، مشکلات، پرابلم‌های سیاسی، اجتماعی و اختلافات ذات البینی خودرا از طرق مفاهمه، مذاکره طور دوستانه و صلح آمیزحل و فصل نماییم. ما نباید این تخیلات کشنده خود را به نسل های نو و جوان کشور خود انتقال بدھیم و زندگی فردی، سیاسی و اجتماعی آنها را نیز مانند خود تیره و تار بسازیم. بگذارید که آنها در باره خود و آینده کشور شان خود مستقلان بیاندیشند و تصمیم بگیرند.

خداوند یار و مددگار مردم و کشور ما افغانستان باشد. و من الله توفیق

